

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Middelburg, van 11 maart 2008 in zaak nr. 07/29653 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 28 juni 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen alsmede geweigerd om hem ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 maart 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

De vreemdeling heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 8 oktober 2008, waar de vreemdeling in persoon, bijgestaan door mr. J.J.J. Jansen, advocaat te Kapelle, en de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. A. van Blankenstein, advocaat te 's-Gravenhage, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt dat de rechtbank ten onrechte de staatssecretaris is gevolgd in zijn standpunt dat, nu ernstig wordt getwijfeld aan zijn verklaringen over zijn etnische afkomst, tevens getwijfeld wordt aan zijn identiteit en hij derhalve niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000).

Daartoe betoogt hij, samengevat weergegeven, dat de rechtbank heeft miskend dat twijfel aan zijn etniciteit niet kan leiden tot de conclusie dat de staatssecretaris tevens zijn identiteit in twijfel heeft kunnen trekken. Het algemeen ambtsbericht over de situatie in Sudan van de minister van Buitenlandse Zaken van januari 2007 (hierna: het ambtsbericht) kan niet worden aangemerkt als een afdoende motivering van het standpunt van de staatssecretaris terzake, aangezien daarin niet wordt ingegaan op de verhouding tussen de etnische afkomst en de identiteit van vreemdelingen uit Sudan. Bovendien dient in het kader van het categoriaal beschermingsbeleid enkel de identiteit en nationaliteit buiten twijfel te staan en de verklaringen van de vreemdeling omtrent zijn etniciteit vallen daar niet onder. Nu voorts niet in geschil is dat hij afkomstig is uit Noord-Darfur en derhalve valt onder het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van asielzoekers uit Sudan, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de staatssecretaris zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat hij niet in

aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van dat beleid, aldus de vreemdeling.

2.1.1. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 28 juni 2007 op het standpunt gesteld dat, hoewel de vreemdeling in beginsel behoort tot de categorie vreemdelingen als bedoeld in paragraaf C24/23.5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), hij niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, nu zijn identiteit niet buiten twijfel staat. De staatssecretaris heeft aan dat standpunt ten grondslag gelegd dat de vreemdeling zijn identiteit op geen enkele wijze heeft aangetoond en als gevolg van de onbestreden uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 11 januari 2007 in zaak nr. 06/38942 (hierna: de uitspraak van 11 januari 2007) in rechte vaststaat dat hij onjuiste verklaringen heeft afgelegd over zijn etnische afkomst. Nu blijkt het ambtsbericht in Sudan - en met name in Darfur - identiteit en etniciteit samenhangen, staan de identiteitsgegevens niet buiten twijfel, aldus de staatssecretaris.

2.1.2. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van de minister van Justitie van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Volgens paragraaf C2/5.4 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, wordt bij de beoordeling of een verblijfsvergunning op grond van het categoriaal beschermingsbeleid moet worden verleend, niet in de eerste plaats gekeken of de verklaringen van de asielzoeker die de inhoud van het asielrelaas betreffen, geloofwaardig zijn. Het gaat hier in beginsel immers om de vraag, of de asielzoeker behoort tot een categorie die in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op deze grond. Vanzelfsprekend moeten de identiteits- en nationaliteitsgegevens wel buiten twijfel staan. De verlening van de verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 vindt categoriaal plaats. De contra-indicaties en de afwijzingsgronden (...) worden hierbij betrokken.

Volgens paragraaf C24/23.5 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, komen asielzoekers uit Sudan behoudens contra-indicaties op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel, indien de betrokkene behoort tot de niet-Arabische bevolkingsgroepen uit de deelstaten Noord-, West-, en Zuid-Darfur, tenzij de betrokkene direct voorafgaande aan zijn vertrek uit Sudan gedurende langere tijd probleemloos in het noorden van Sudan heeft verbleven.

2.1.3. Ter zitting bij de Afdeling heeft de staatssecretaris dit beleid aldus toegelicht dat, om in aanmerking te komen voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, naast de specifieke voorwaarden die zijn neergelegd in het categoriaal beschermingsbeleid voor het desbetreffende land van herkomst, moet zijn voldaan aan de, in paragraaf

C2/5.4 van de Vc 2000 bepaalde, algemene voorwaarden, inhoudende dat de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling buiten twijfel dienen te staan en geen sprake mag zijn van contra-indicaties dan wel afwijzingsgronden. In het kader van het categoriaal beschermingsbeleid is het belang van het buiten twijfel staan van de identiteit van de vreemdeling niet enkel gelegen in de vaststelling van de persoon aan wie een verblijfsvergunning wordt verleend, die daarmee wordt toegelaten tot Nederland, maar tevens in de omstandigheid dat aan de hand van de identiteit van de vreemdeling kan worden beoordeeld of al dan niet sprake is van contra-indicaties.

2.1.4. De identiteit van de vreemdeling heeft de staatssecretaris niet deugdelijk kunnen vaststellen, aangezien relevante documenten in dit verband ontbreken. Als gevolg van de uitspraak van 11 januari 2007 staat voorts in rechte vast dat de vreemdeling onjuiste verklaringen heeft afgelegd over zijn etnische afkomst. Onder deze omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aanleiding bestaat om de eigen verklaring van de vreemdeling over zijn identiteit in twijfel te trekken. Anders dan de vreemdeling betoogt, heeft de staatssecretaris voor dat standpunt het ambtsbericht niet doorslaggevend geacht. De rechtbank heeft derhalve terecht overwogen dat de staatssecretaris in het besluit van 28 juni 2007 afdoende heeft gemotiveerd dat de identiteit van de vreemdeling niet buiten twijfel staat en hij derhalve niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

De grief faalt.

2.2. Hetgeen overigens is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden, in
tegenwoordigheid van mr. I.S. Vreken, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
voorzitter

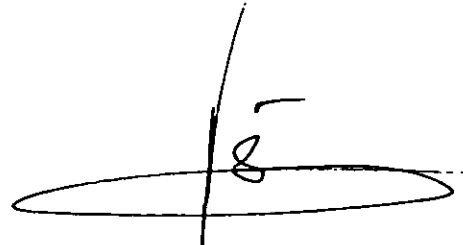
w.g. Vreken
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 november 2008

434-555.

Verzonden: 28 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevozittingsplaats Middelburg

AWR nummer 07/29653

V.

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

gemachtigde mr. M.M. Volwerk,
advocaat te Rotterdam

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. R.P.G. van Ael,
medewerker bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

1. Eiser heeft op 17 maart 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Bij besluit van 28 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen en tevens ambtshalve geweigerd eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv).

2. Op 23 juli 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 31 januari 2008. Eiser is uitsluitend in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt tevens verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

2. In artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, is bepaald dat een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 kan worden verleend aan de vreemdeling voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie

AWB nummer: 07/29653

blad 2

aldaar.

3. De rechtbank gaat uit van de volgende feiten. Eiser heeft gesteld dat hij is geboren op [redacted] en dat hij de Soedanese nationaliteit bezit. Hij is naar eigen zeggen op 17 maart 2003 Nederland binnen gekomen en heeft op 17 maart 2003 voornoemde aanvraag ingediend. Bij besluit van 30 maart 2004 heeft verweerder de asielaanvraag afgewezen en eiser ambtshalve geen verblijfsvergunning regulier verleend als amv. Bij brief van 9 oktober 2004 heeft verweerder dit besluit ingetrokken. Op 5 juli 2005 heeft eiser medewerking verleend aan een taalanalyse. Op 7 april 2006 is het rapport taalanalyse verschenen. Uit dit rapport blijkt dat eiser eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap in Soedan. Bij besluit van 17 juli 2006 is de asielaanvraag afgewezen en is eiser ambtshalve een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd als amv geweigerd. Op 14 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld. Op 16 november 2006 heeft eiser een contra-expertise op de taalanalyse ingebracht.

Bij uitspraak van 11 januari 2007 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, (hierna: deze rechtbank) is het beroep gegrond verklaard. Deze rechtbank heeft hierbij ten eerste overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers verklaringen over zijn etnische afkomst en zijn asielaanvraag niet geloofwaardig zijn. Gelet daarop komt eiser naar het oordeel van deze rechtbank niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000. Vervolgens heeft deze rechtbank overwogen dat verweerder, gelet op de conclusie in de contra-expertise dat eiser niet buiten Darfur heeft verbleven, niet enkel op basis van de taalanalyse eisers aanspraken op een vergunning op de grond, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, heeft kunnen afwijzen.

4. Verweerder heeft zich in het thans bestreden besluit, onder verwijzing naar bovengenoemde uitspraak van 11 januari 2007, op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c van de Vw 2000. Eiser komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef, en onder d, van de Vw 2000. Onder verwijzing naar het beleid in C2/5.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) en de samenhang tussen identiteit en etniciteit in Soedan en met name in Darfur, heeft verweerder overwogen dat, nu de door eiser opgegeven etniciteit niet geloofwaardig is, er tevens reden bestaat om te twifelen aan de door hem opgegeven identiteit. Voorts heeft verweerder gesteld dat eiser onderzoek naar adequate opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd door onjuist te verklaren ten aanzien van zijn etniciteit, hetgeen voor zijn rekening en risico dient te komen. Ook vanwege zijn meerderjarigheid komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid voor amv's.

5. Eiser heeft in beroep aangevoerd dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat eiser zijn identiteit en nationaliteit onvoldoende aanneemelijk heeft gemaakt. De verwijzing door verweerder naar het in het ambtsbericht gestelde, dat sommigen de stamnaam als familienaam hanteren, is daartoe onvoldoende. Het is in ieder geval duidelijk dat hij is opgegroeid in Darfur en tot de taalgemeenschap daar behoort. Derhalve behoort hij tot de doelgroep die voor verlening van een vergunning op grond van art. 29, eerste lid, onder d van de Vw 2000 in aanmerking komt. Voorts stelt eiser dat de door hem in de procedure overgelegde verklaringen van landgenoten eisers verklaringen bevestigen. Eiser stelt verder dat nu zijn leeftijd geen geschilpunt meer is, verweerder van zijn verklaringen dient uit te gaan. Eiser betwist dat hij willens en wetens informatie heeft achtergehouden en zo een

AWB nummer: 07/29653

blad 3

onderzoek naar adequate opvang onmogelijk heeft gemaakt. Onderzoek is sowieso onmogelijk nu er voor een categoriaal beschermingsbeleid geldt, aldus eiser.

6. De rechtbank overweegt als volgt.

7. De rechtbank is allereerst van oordeel dat de medische verklaring van 8 januari 2006 van psychiater Huonrens, die eiser eerst bij brief van 21 januari 2008 heeft overgelegd, wegens strijd met de goede procesorde buiten de beoordeling van dit beroep dient te blijven. Uit het dossier blijkt immers dat bij eiser reeds in 2004 PTSS is geconstateerd, zodat niet valt in te zien waarom eiser dit niet heeft aangevoerd in het aanvullend beroepschrift van 24 augustus 2007. Niet valt in te zien waarom hetgeen met betrekking tot de medische gesteldheid van eiser in deze verklaring gesteld is, eerst is aangevoerd bijna vijf maanden na het indienen van het aanvullend beroepschrift van 24 augustus 2007 en elf dagen vóór de behandeling ter zitting.

8. Ten aanzien van de weigering aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000 te verlenen, overweegt de rechtbank als volgt.

9. In hoofdstuk C2/S.4 van de Vc 2000 is – voor zover hier van belang – bepaald dat bij de beoordeling of een verblijfsvergunning op grond van het categoriaal beschermingsbeleid moet worden verleend, niet in de eerste plaats wordt gekeken of de verklaringen van de asielzoeker die de inhoud van het asielverzoek betreffen, geloofwaardig zijn. Het gaat hier in beginsel immers om de vraag of de asielzoeker behoort tot een categorie die in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op deze grond. Vanzelfsprekend moeten de identiteits- en nationaliteitsgegevens wel buiten twijfel staan.

10. Niet in geschil is dat eiser behoort tot de categorie asielzoekers die, behoudens contra-indicaties, in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op deze grond.

11. Verder heeft voor zijn standpunt dat eisers identiteit niet buiten twijfel staat onder andere gewezen op bovengenoemde uitspraak van 11 januari 2007 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, waarin is overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat ernstig getwijfeld dient te worden aan eisers verklaringen over zijn etnische afkomst. Daarnaast heeft verweerder, onder verwijzing naar het algemeen ambtsbericht Soedan van de Minister van Buitenlandse Zaken uit januari 2007, aangegeven dat de etniciteit in nauw met de identiteit samenhangt. Voorts heeft eiser zijn identiteit op geen enkele wijze aangetoond. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder hiermee voldoende gemotiveerd dat eisers identiteit niet buiten twijfel staat en dat derhalve niet is voldaan aan de in C2/S.4 van de Vc 2000 gestelde voorwaarde.

Het voorgaande leidt tot het oordeel dat verweerder terecht heeft gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een vergunning als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000.

12. Ten aanzien van de ambtshalve weigering van een reguliere verblijfsvergunning op grond van het amv-beleid, overweegt de rechtbank als volgt.

Op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000, in samenhang met

AWB nummer: 07/29653

blad 4

artikel 3.4. eerste lid onder x. van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) en artikel 3.6 van het Vh 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen, met als doel: verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv).

13. Aangezien het asielaans van eiser als ongeloofwaardig is aangemerkt alsmede dat eisers identiteit niet is komen vast te staan, heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiser het onderzoek naar het ontbreken van adequate opvang in zijn land van herkomst heeft gefrustreerd, zodat de weigering om eiser als amv toe te laten eveneens op goede gronden berust.

14. Het beroep is mitsdien ongegrond.

15. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage.

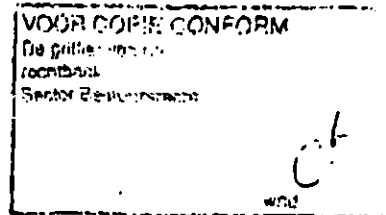
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op 11 april 2008
door mr. C. van Boven-Hartogh, in tegenwoordigheid van P.C.M. van Leeuwen, griffier.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op: 11 april 2008

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtpraak van de Raad van State

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier

Het beroepschrift moet gepast worden aan de Raad van State, Afdeling Bestuursrechtpraak, Hoog Beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BG 's-Gravenhage.

MR J. J. J. JANSEN

ADVOCAAT & PROCUREUR

Biezelingsestraat 39
Postbus 25, 4420 AA Kapelle
Tel. 0113-344040
Fax 0113-342454
email: jjjansen@zeelandnet.nl

I

07 APR 2008	
70902470	
REMA'NDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingen-
zaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

APPELSCHRIFT

Betreffende: Per telefax: 070 - 365 13 80

Kapelle,

7 april 2008

MvJ
ons dossier 891.08.k/jj
Toevoeging verleend nr. 3FE5511

Edelgrootachtbare heer/vrouwe,

Appellant in deze is de heer
geboren op van Soedanese nationaliteit,
thans verblijvende te

Ondergetekende is bepaaldelijk gevolmachtigd om voor appellant het onderhavige beroepschrift op te stellen, te ondertekenen en bij U.E. in te dienen. Appellant kiest domicilie te 4421 BN Kapelle ten kantore van de bepaalde-lijk gevolmachtigde mr J.J.J. Jansen aan de Biezelings-eststraat nr. 39. Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, nevenzittingsplaats Middelburg van 11 maart 2008, regnr.: AWB 07/29653 (bijlage 1) waarbij het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, is afgewezen. Tevens is ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd geweigerd als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Appellant is van mening dat dit op onjuiste gronden is gebeurd. De grieven in hoger beroep zijn de hierna volgende.

GRIEVEN

Ten onrechte heeft de rechtbank in haar beslissing verweerder gevolgd dat ernstig dient te worden getwijfeld aan de verklaringen van appellant over zijn etnische afkomst en dat gelet hierop appellant niet in aanmerking komt voor een vergunning als bedoeld in artikel 29 lid 1, aanhef en onder d Vw 2000.

MR J. J. J. JANSEN

ADVOCaat & PROCUREUR

De rechtbank overweegt ten onrechte dat twijfel aan de etniciteit er tevens toe leidt dat wordt getwijfeld aan de identiteit en tot slot is aan appellant ten onrechte ambtshalve een reguliere vergunning tot verblijf geweigerd op grond van het amv-beleid.

TOELICHTING

Allereerst houdt de Rechtbank volstrekt geen rekening met de stellige conclusie in de contra-expertise op de taalanalyse dat zonder twijfel, appellant de taalkundige eigenschappen bezit van iemand die is geboren en getogen in een niet-Arabische gemeenschap in Noord-Dafur en dat iedere mogelijkheid van herkomst of verblijf buiten Dafur is uitgesloten.

De conclusies die in de contra-expertise worden getrokken zijn van een terzake deskundige taalanalist. Rapporten van deskundigen worden volgens vaste jurisprudentie gevolgd.

Onduidelijk is daarentegen of het weerwoord op de contra-expertise dat verweerder heeft ingebracht is opgesteld door een terzake deskundige. Immers in het weerwoord staan geen namen, codes of andere omschrijvingen vermeld waaruit kan worden afgeleid wie het weerwoord heeft opgesteld. Er wordt kortom geen enkel inzicht gegeven omtrent de deskundigheid van degene die het weerwoord heeft opgesteld.

Het feit dat wordt getwijfeld aan de etniciteit van appellant betekent overigens nog niet dat daarmee ook de identiteit van appellant ongeloofwaardig zou zijn dan wel dat om die reden terecht wordt getwijfeld aan de identiteit. De Rechtbank heeft ten onrechte de verwijzing naar het algemeen ambtsbericht inzake Soedan van januari 2007 als voldoende gemotiveerd beschouwd ten aanzien van dit punt. Dit is geen terechte conclusie. Immers het genoemde ambtsbericht rept met geen woord daarover. Het is een conclusie die verweerder volkomen ten onrechte trekt en die (nogmaals) nergens is terug te vinden in het ambtsbericht van januari 2007 en derhalve ongefundeerd en niet nader onderbouwd is. De Rechtbank heeft dan ook ten onrechte verweerder gevolgd in haar stelling dat de etniciteit in Darfur nauw samenhangt met de identiteit en ten onrechte heeft de Rechtbank op grond daarvan getwijfeld aan de identiteit van appellant.

Ten overvloede wordt opgemerkt dat in C2/5.4 Vc 2000 niets staat vermeld ten aanzien van twijfel aan de etnische afkomst doch slechts wordt gesproken over twijfel aan identiteit en nationaliteit.

MR J. J. J. JANSEN

ADVocaat & PROCUREUR

Nu uit de contra-expertise blijkt dat appellant zonder twijfel uit Noord Dafur komt dient hij in aanmerking te komen voor het categoriale beschermingsbeleid op grond van artikel 29, lid 1, aanhef en onder d van de Vw 2000. Zelfs al zou appellant niet tot de Fur behoren - quod non - dan nog staat vast dat hij wél uit Noord Dafur afkomstig is en komt hij om die reden in aanmerking voor de betreffende vergunning.

De Rechtbank heeft overigens overwogen dat niet in geschil is dat appellant behoort tot de categorie asielzoekers die, behoudens contra-indicaties, in aanmerking komen voor verlening van een verblijfsvergunning op deze grond.

Bij de beoordeling of een asielzoeker in aanmerking komt voor een vergunning op grond van de d-grond wordt immers niet gekeken of de verklaringen van de asielzoeker die de inhoud van het asielrelaas betreffen, geloofwaardig zijn. Verklaringen omtrent de etniciteit vallen niet onder de identiteit.

De Rechtbank heeft gezien het vorenstaande in alle redelijkheid verweerder evenmin kunnen volgen in haar standpunt dat appellant het onderzoek naar het ontbreken van adequate opvang in het land van herkomst heeft gefrustreerd. Verwezen wordt nogmaals uitdrukkelijk naar hetgeen de contra-expert heeft vastgesteld ten aanzien van de herkomst/verblijf uit/in Noord Dafur.

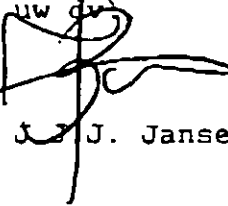
Daarbij komt dat nergens staat vermeld in het amv-beleid van verweerder dat ongeloofwaardige verklaringen terzake de etnische afkomst onder de identiteit vallen en dat volgens genoemd beleid, in een dergelijk geval nader onderzoek naar adequate opvang wordt gefrustreerd.

REDENEN WAAROM appellant u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt, van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg d.d. 11 maart 2008 te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikking als de uitspraak, waarvan hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dan wel een reguliere vergunning op grond van het amv-beleid wordt verleend, althans de rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

MR J. J. J. JANSEN
ADVOCaat & PROCUREUR

Dit appelschrift zend ik u heden zowel per telefax als per
gewone post.

Met verschuldigde hoogachting,

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

J.J.J. Jansen.